

Příběh

Jubilejního koberce

IGI VRATISLAVICE

Obsah

Příběh Jubilejního koberce	4
1 Vídeňský parlament	5
2 Zaniklá vila Ignaze Ginzkeye	6
3 Severočeské muzeum v Liberci	7
4 Tvrz Krassa v Osečné	8
5 Secesní lovecký dům Ginzkeyových	9
6 Horní vila ve Vratislavicích nad Nisou	10
7 Zámeček	11
8 Pivovar	12
9 Vídeňský Credit-Anstalt	12
10 První přádelna	13
11 Ginzkeyovské stáje	13
12 Rodný dům Willyho Ginzkeye	14
13 Stará trhárna	15
14 První tovární objekt	15
15 Rodný dům Ignaze Ginzkeye	16
16 Průmyslový objekt	17
17 Areál firmy Ginzkey	18
18 Ginzkeyova kobercárna	19
Ignaz a jeho rodina	20
Willy a Julie	21
Koberce ve Vratislavicích	22
Slavnostní otevření IGI VRATISLAVICE	23

 Koberec znázorňuje všechny stavby spojené s rodem kobercářů Ginzkeyů. Jsou na něm i Willyho vyznamenání a textilácká značka. Červené tečky na obou polokoulích představují místa zastoupení firmy.

Příběh Jubilejního koberce

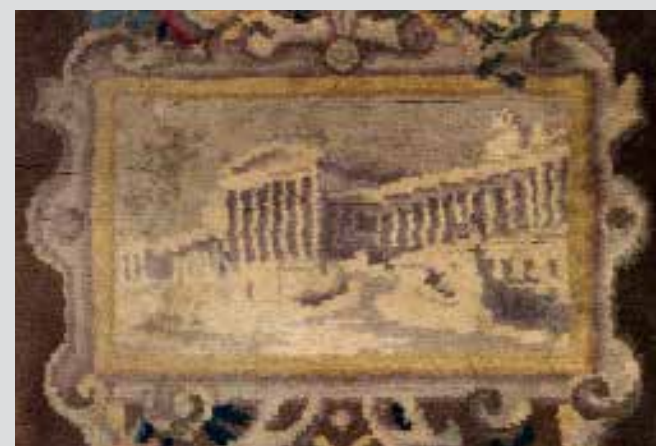
Příběh Jubilejního koberce je fascinující. Mohutné dílo o délce 5 m a šířce 3,40 m bylo dokončeno roku 1926 ve vratislavické kobercárně u příležitosti 70. narozenin šéfa firmy Willyho Ginzkeye. Vyvázán byl z 1,74 milionu uzlíků za použití vlněné příze ve 127 různých barvách. Willymu byl slavnostně předán 22. října a následně byl nejprve vystaven v libereckém muzeu a v listopadu pak ještě ve Vídni. Poté putoval po celém světě a do Vratislavic se vrátil až v roce 1937. Roku 1958 byl předán do textilního muzea ve Dvoře Králové nad Labem a vratislavičtí pamětníci možná ještě vzpomenou, že v roce 1984 byl krátce vystaven ve Svobodě u příležitosti otevření nové tiskárny koberců v Bytce. Poté se vrátil do východních Čech, kde jeho stopa na čas zase mizí. Až roku 2019 zde byl díky úsilí vratislavických patriotů objeven a následně městem Česká Skalice darován zpět do Vratislavic. Téměř stoletý koberec je stále velmi zachovalý a názorně připomíná postupný vzestup ginzkeyovského impéria.

Příběh Jubilejního koberce je mapován díky Marku Řeháčkovi a Ondřeji Marčákovi.

1 Vídeňský parlament

Vídeňský parlament je umístěn do komplexu velkolepých budov stojících při bulváru Ringstraße. Vybudován byl podle projektu architekta Theophila Hansena v letech 1874 až 1883. Willy Ginzkey byl členem zdejší Panské sněmovny, a proto se objekt parlamentu objevil i na koberci, přestože v době jeho vzniku už byla stará monarchie dávno pryč.

2 Zaniklá vila Ignaze Ginzkeye z roku 1868

3 Severočeské muzeum v Liberci

Willy Ginzkey měl zásadní vliv na vznik této instituce a vzhled její stavby.

4 Tvrz Krassa v Osečné

Tvrz získali Ginzkeyové po pozemkové reformě roku 1921.

5 Secesní lovecký dům Ginzkeyových

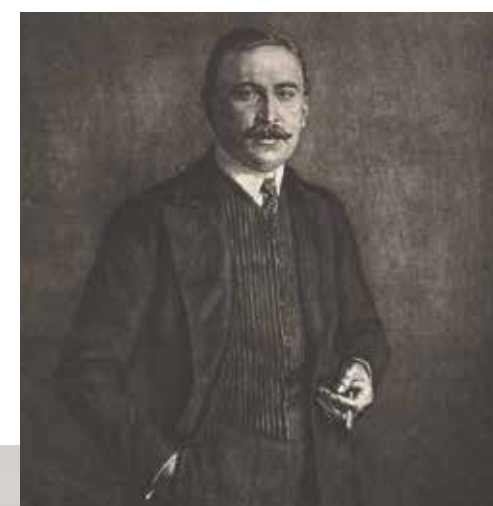

Lovecký zámček na kopci nad rybníkem v Hamru na Jezeře vznikl roku 1904. Venkovská stavba elegantního střihu sloužila Ginzkeyovým od jara do podzimu jako klidné útočiště v krásné přírodě; nad domem byla dokonce zřízena malá lesní pobožnost s pískovcovými božími muky. Dvě srdíčka na Jubilejním koberci patrně představují obě Willyho manželky, případně jeho silnou lásku k pěvkyni Julii Culp, která zde ráda odpočívala.

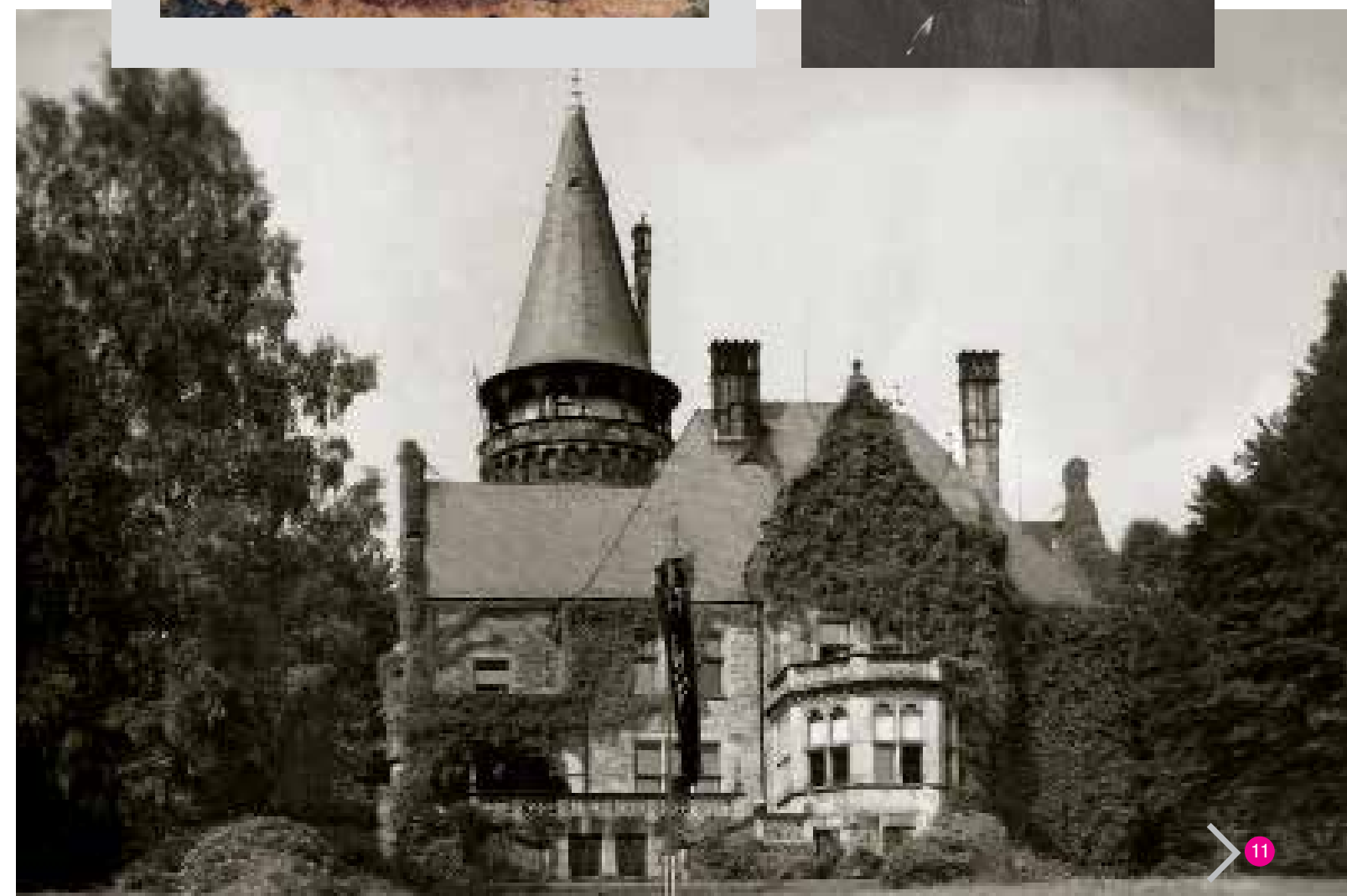

Rozlehlou vilu v anglickém historizujícím stylu přezdívanou odjakživa Zámek nechal uprostřed parku roku 1900 postavit Alfred Ginzkey (1866–1911). Stavbu navrhl berlínský ateliér Grisebach und Dinklage. Alfred měl ze všech synů pro vedení otcovy firmy nejlepší předpoklady; vystudoval práva v Grazu a textilní školu v anglickém Leedsu. Bohužel zemřel jako čtyřiačtyřicetiletý na otravu krve od zaníceného nežit. Jeho Zámek po válce vyhořel a byl necitlivě přestavěn pro účely ubytování.

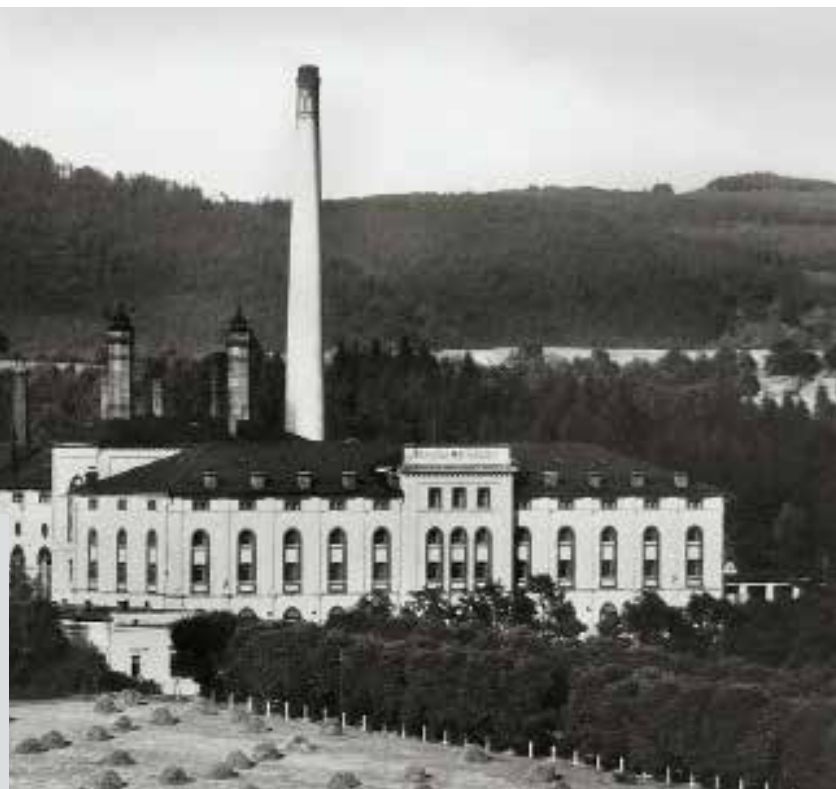
6 Horní vila ve Vratislavicích nad Nisou

Překrásnou vilu s historizující fasádou navrhl pro Ginzkeye na výšině nad továrnou architekt Edmund Trossin. V domě žila dcera Ignaze Ginzkeye malířka Hermine Luise (1864–1933), žačka malířů Huga a Eduarda Charlemonta. Často zde malovala své typické romantické krajiny. V domě je dnes zdravotní středisko. V jeho interiéru je ale stále umístěn velký nástěnný obraz znázorňující výrobu zdejších koberců.

8 Pivovar

Vznik pivovaru roku 1872 iniciovali také Ginzkeyové.

9 Vídeňský Credit-Anstalt

Budova úvěrového ústavu stojí dodnes ve Vídni. Finančně i řízením se na této bankovní instituci aktivně podílel Willy Ginzkey. Willy je ve vratislavické matrice narozených uveden latinsky jako Guilielmus, i to snad předurčilo jeho světácký přístup. Zasedal ve vídeňském parlamentu, hovořil několika řečmi a miloval světovou hudbu.

10 První přádelna

Tovární objekt postavený roku 1875 pod školou.

11 Ginzkeyovské stáje

Vznikly nad Rochlickou ulicí roku 1873.

12 Rodný dům Willyho Ginzkeye

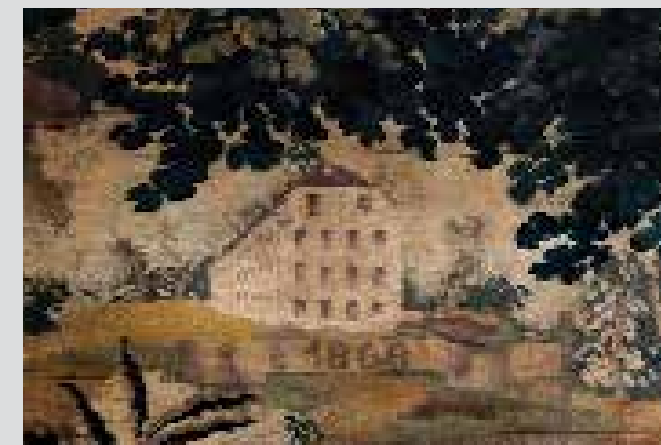
Rodný dům Willyho Ginzkeye postavený roku 1843, nesl č. p. 111. Stával pod vratislavickým kostelem a byl to první dům, v němž starý Ignaz se ženou začali samostatně podnikat poté, co přišli o otcovskou chalupu na druhém břehu Nisy. Stavba je dnes – s ostatními ginzkeyovskými objekty – již jenom znázorněna na Jubilejním koberci, který od svých zaměstnanců roku 1926 u příležitosti oslavy svých sedmdesátin dostal Willy Ginzkey.

13 Stará trhárna

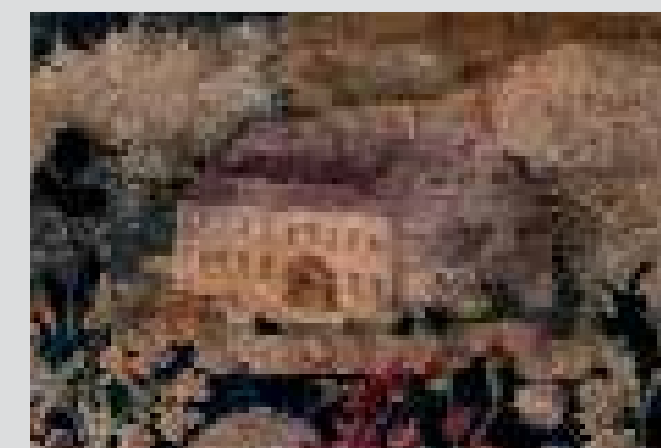
Původně Gürtlerův mlýn zakoupený Ignazem Ginzkeyem v roce 1868.

14 První tovární objekt

Jeden z dnes již nestojících objektů kobercárny.

15 Rodný dům Ignaze Ginzkeye

Budova v západní části areálu firmy pořízená roku 1861.

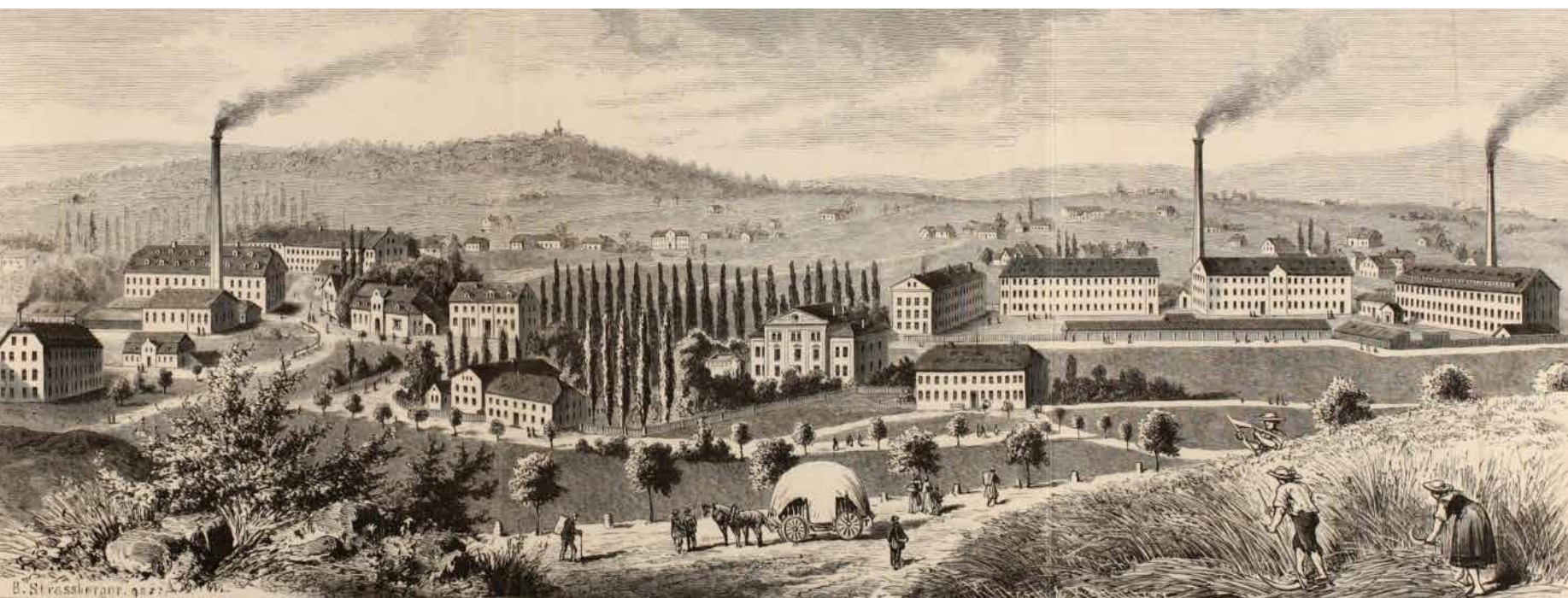
16 Průmyslový objekt

V tomto domě 25. června 1819 přišel na svět budoucí majitel světoznámé kobercárny.

17 Areál firmy Ginzkey

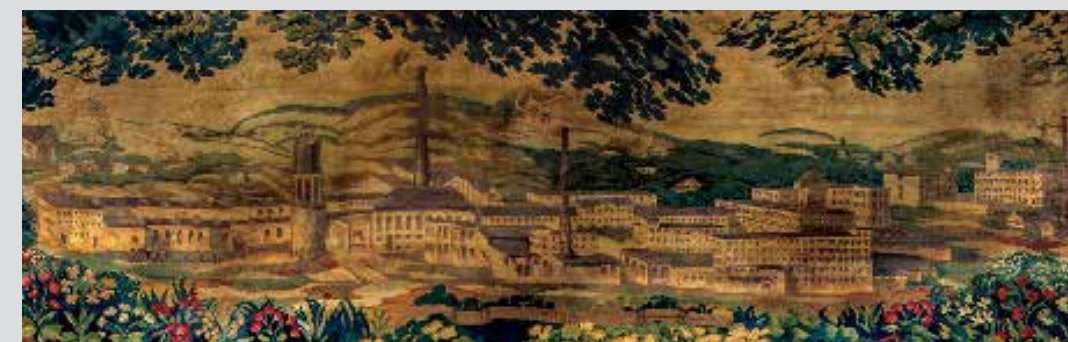

Pohled na celý areál firmy Ignaz Ginzkey & Co. v roce 1876.

18 Ginzkeyova kobercárna

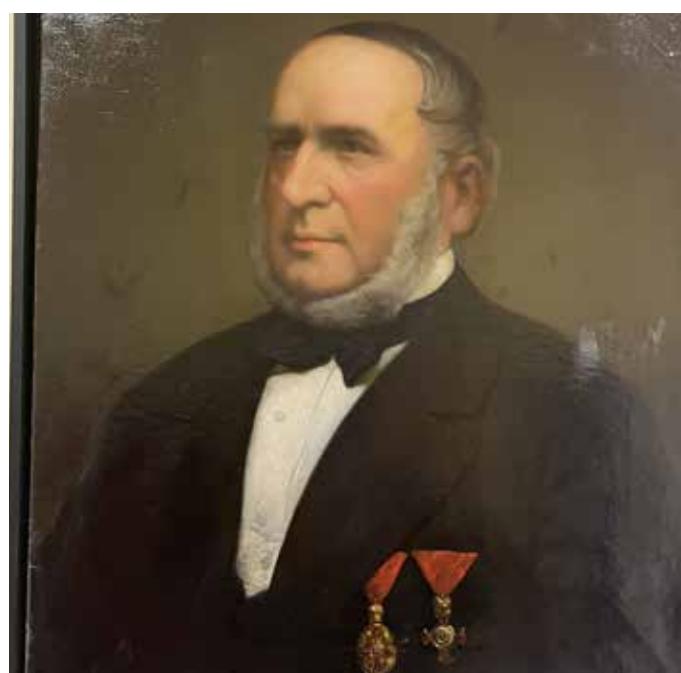
Rozsáhlý areál továrny z roku 1926 již s moderními objekty od architekta L. Bauera.

Ignaz a jeho rodina

Ignaz Ginzkey (1819–1876), zakladatel továrny na koberce a přikrývky – muž, bez něhož by dnešní Vratislavice nad Nisou rozhodně vypadaly úplně jinak; stál u zrodu většiny zdejších významných budov. S manželkou Julií (1827–1909) měli celkem deset dětí. Osm z nich je na tomto obraze. Vedle matky sedí Ignaz junior (*1851), budoucí „kobercový král“ Willy (*1856) je nalevo od otce. Vymalovány jsou i dcery Anna (*1853), Marie Juliane (*1855), Ida Agatha (*1859), Rosa Antonia (*1861) a budoucí malířka Hermine Luise (*1864). Nejmladším potomkem pak byl syn Alfred (*1866).

Willy a Julie

O Wilhelmovi Ginzkeyovi (1856–1934) se ve Vratislavicích nikdy nehovořilo jinak než o Willym. Po smrti bratrů Ignaze jun. a Alfreda se stal faktickým vládcem otcovy kobercárny. Jeho první žena Rosa zemřela roku 1905 na zánět slepého střeva. V roce 1919 se oženil podruhé s Julií Berthou Culp (1880–1970) z Nizozemí, mezinárodně uznávanou operní pěvkyní přezdívanou „holandský slavík“. Ve Vratislavicích žili manželé ve staré vile po otci Ignazovi.

Koberce ve Vratislavicích

Koberce byly ve Vratislavicích vyráběny nejen strojově, ale po celou dobu také ručním vázáním, což byla velmi náročná práce, kterou vykonávaly vesměs ženy. Vznikaly zde skutečně rekordní kousky, a to zejména pro hotely a divadla ve Spojených státech amerických. Roku 1928 tak vznikl pro newyorský hotel Waldorf Astoria největší ručně vázaný koberec na světě.

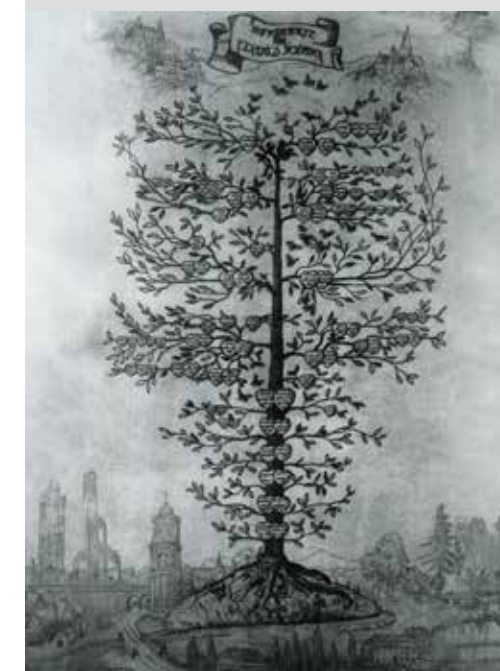

Slavnostní otevření IGI VRATISLAVICE

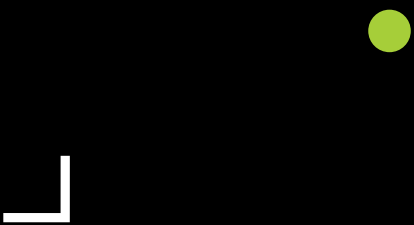

Slavnostního otevření IGI VRATISLAVICE a odhalení sochy se dne 28. října 2021 účastnili i potomci Ignaze Ginzkeye Flavia Winger a Christopher Schmidt – Ginzkey.

Strom života – ke třetí generaci vratislavických kobercářů se vedle Ginzkeyů řadí i rod Mallmannů. Karl Artur Josef Mallmann byl manželem Rosy Ginzkeyové a otcem Alfreda a Egona. Ti byli až do roku 1945 ve vedení vratislavické továrny.

Archivy: Marka Řeháčka, Václava Černého, Marie Heidlassové, MO Vratislavice nad Nisou, rodáků (Schwarz, Möller), Ondřeje Marčáka, firmy Libea, Jaroslava Zemana, Vítězslava Procházky, Shiro Photography, SOA Most, Severočeského muzea v Liberci, Radka Drbohlava

V roce 2019 byl Jubilejní koberec díky úsilí vratislavických patriotů znovu nalezen. Následně byl městem Česká Skalice darován zpět do Vratislavic nad Nisou. Poděkování za jeho znovuobjevení patří zejména Leoši Nýdrlemu, Otakaru Oranému, Janu Vereščákovi a Evě Kosíkové z Vratislavic nad Nisou.

Významné poděkování patří městu Česká Skalice, konkrétně paní starostce Zuzaně Jungwirthové, vedoucí odboru kultury paní Martině Zálišové, a edukátorce Muzea Boženy Němcové paní Martině Kolinské.

Příběh **Jubilejního koberce**

Knihovna a spolkové centrum
IGI VRATISLAVICE
Nad Školou 342
463 11 Liberec 30

knihovna@vratislavice.cz
773 584 381
482 321 808
www.igivratislavice.cz